

'Pire'nin berberliği ayrı konu'

GÖRKEM YELTAN

gorkem@yeltan.com

Masalları özleyenler, çocuk şiirlerine bayılanlar, usta bir kalemin metinlerini hep gözleri parlıdayarak okuyanlar, seyahati sevenler, bir seyahat içinde on yere bölünüp de çokça yerden tek yere gitmek isteyenler 'Berber Pire Tella Deve'yi okumalı

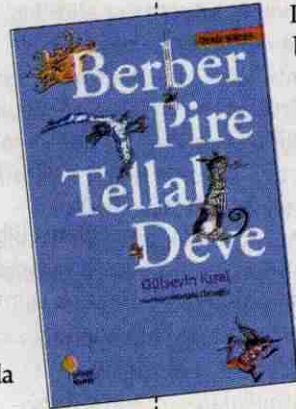
Mustafa Delioğlu, çocuk kitabından bahsedildiğinde hemen hemen herkesin bildiği, tanıdığı, hayranlık duyduğu bir çizerdir. Hikâyeleri o kadar ustaca resimler ki... Aslında sadece alanında uzmanlaşmanın getirdiği bir ustalık değildir bu. Ruhunu da incecik aktığı bir alandır. Hikâyeler, karakterler, tipler onun çizimleriyle canlanırlar. Bazen okuduğunuz metinden bile rol çalarlar. Delioğlu, bu konuda da o kadar ustadır ki, kulaklarını çekiverir çizimlerinin ve onları aşağı oturtur. Olan olmuştur bir kere, çizimler bırakın aşağı oturmaya, kitabın dışına gezintiye çıkacak kadar kendilerine güvenlilerdir, her an önünüze fırlatabilecekmiş gibi yaşarlar. Ustalarının sözünü dinlerler ve sakince duruyormuş gibi davranırlar ama yakınlarına girmeye kalkın, nerede gezindiklerini ve neden bahsettiğimi çok çok iyi anlarsınız.

Delioğlu'nun her işinde kendini gösteren bir yan vardır. Ancak bazen büyük boya da basılsa, üzerinde iyi düşünülüş de olsa; yer yer sayfa

düzeninden, yer yer kâğıdın kalitesiz seçilmesinden, çizimleri hak ettikleri yerlere gelemedikleri için üzürlürler. İşte burada bugün bahsetmek istediğim kitap üzerinden, Günışığı Kitaplığı yani Mine Soysal devreye giriyor.

Berber Pire Tella Deve isimli kitabın editörü Mine Soysal. Bu kitabı, elimize ulaşan biçimi ile sunmak, Delioğlu'nun çizimlerini böylesine değerlendirmek büyük bir ustalık. Suzan Aral'la çalışmış olması da öyle. Çünkü kapak ve sayfa tasarımını yapan Suzan Aral, hem yazarın hem de çizeri iyi anlamış, kendi imzasını çok da göze batmayacak bir mütevazılıkla atmış bir tasarımcı. Böyle bir kitap, sadece iki saniye karıştırıldığında bile; ne olduğunu, kimliğini açıkça ortaya koyuyor ve almamak için sahiden kendinize bir kastınız olması gerekiyor.

Bazen böyle olur; bütün maharetler,

incelikler, kişiler birleşir ve ortaya güzel bir kitap, güzel bir iş çıkar. İnanın, bütün işlerde tek büyük amaç da budur zaten. Sonra... Sonra yazara ya da yaratana bu işin keyfini sürmek düşer. Şanslıdır çünkü yazdıkları değerini bulmuştur. Diğerleri de şanslıdır çünkü böyle bir yaratıcı, çıkış noktasını var etmiş, kendi kendine yaşayacak bir şey haline getirmiştir.

Berber Pire Tella Deve'nin yazarı, Gülsevin Kıral. Aslında ilk başta bahsetmem gereken ama azıcık meraklanmanızı istediğim isim: Kıral. Ne güzel bir anlatım, okuyucuya sunulan ne kadar güzel bir seyahat teklifi... Git gidebildiğin kadar, topla oynar gibi oynuyor seninle. Yumuşacık... Girip girip çıkıyorsun başka başka dünyalara. Hop, oradan gerçek dünya. Gerçek mi? O da başka bir hikâye aslında. EeeÖ. Hani herkesin kendi hayatından bulacağı detaylar, kendi gidip

gelecekleri yerler?

Masalları özleyenler, çocuk şiirlerine bayılırım diyenler, usta bir kalemin metinlerini hep gözleri parlıdayarak okuyanlar, seyahati sevenler, bir seyahat içinde on yere bölünüp de çokça yerden tek yere gitmek isteyenler, tek bir yere giderken sürpriz gezileri kazansak fena olmaz diyenler... Ne kadar çok yere ulaştırmışsınız sesinizi Gülsevin Kıral, ne kadar yumuşacık ne kadar tatlı bir sesiniz var:

"Evvel zaman içinde/Kalbur saman içinde.../Diye başlar ya bütün masallar/Bu bana hep pahalıya patlar."

Lütfen hep merak edin, hep size pahalıya patlasın. Bazen çok iyi ekipler yan yana gelir ama iyi işler çıkaramazlar. İşinde en iyi oyuncular, rejisörler, ışıkçılar, kameramanlar vs. yan yana gelirler de ortaya tatsız tuzsuz bir şey çıkar. Bu kitap; tadı, tuzu, ekşisi yerli yerinde bir kitap. Ben yedim, yeni okuyacaklara afiyet olsun.

Kıral, Delioğlu, Aral, Soysal ve tüm Günışığı... Ellerinize sağlık ve tabii ki binlerce defa teşekkürler.